

LA VETERINARIA CATALANA

SUMARI

BUTLLETÍ DEL COL·LEGI OFICIAL DE

AGOST-
SETEMBRE
DE 1935

L'ideal, **editorial**. – Còpia de la carta que el senyor Francesc Centrich adreça al nostre company Vidal Munné. – El Veterinari Municipal en el servei de les carns circulants, per **J. Gratacòs i Massanella**. – Lo que debe ser la «Mutua» del Colegio, per **S. Riera Plagnamá**. – **ACTIVITAT DEL COL·LEGI**: Projecte d'Estatuts de la Caixa de Previsió Veterinària de Catalunya - Acta de la sessió del Consell en Ple, del dia 6 d'agost - Dues comunicacions al Conseller de Sanitat de la Generalitat de Catalunya. – **NOTICIARI**.

VETERINARIS DE CATALUNYA

La Veterinària Catalana

BUTLLETÍ DEL COL·LEGI OFICIAL
DE VETERINARIS DE CATALUNYA

Director : EL PRESIDENT DEL COL·LEGI DE VETERINARIS DE CATALUNYA
Col·laboradors : TOTS ELS COMPANYS QUE ENS HONORIN AMB ELS SEUS TREBALLS
Secretari de Redacció : RAMON VILARÓ I GÀLCERAN (Rubi)

Es repartit gratuïtament a tots els col·legiats

Portaferrissa, 10 - 1.er

BARCELONA

Telèfon 21202

L'IDEAL

Sincerament parlant i entre nosaltres, podem dir que no tenim pas la fama d'ésser gent massa idealista, professionalment. I, malauradament, els homes sense ideals es pot dir que sols treballen i viuen materialment. La vida de llurs organitzacions és avorrida i en el pas dels seus dies no hi batega ni una alenada d'esperança. L'ideal ennobleix els qui el senten i fa que llurs accions vagin dirigides a un fi meditat. Sense cap fal·lera, l'esperit dels homes i de llurs agrupacions es rovella, la rutina marca els seus moviments i l'abúlia va ensenyorint-se, poc a poc, dels seients de les Juntes i secretariats.

L'ideal pot considerar-se com el reactiu de l'esperit. Si hom, a partir de l'ideal vol bastir temples de dignificació social o professional, ha d'emprar ja materials nobles. Un ideal que no sigui inspirat amb sentiments nobles, no el pot sentir ningú, cap home no se'l farà seu ni l'acceptarà com a guia de les seves aspiracions espirituals. Un ideal, admetent inclús que fos equivocat, sempre deixa sentir els seus bons efectes. Si per dur a cap un ideal, ja sigui bo o no en sigui tant, s'esmercen accions nobles i bones, llavors l'ideal es converteix en una cosa secundària pels qui no el comparteixen; l'essencial per a ells són les obres. I si l'ideal se sent veritablement de cor, les obres gairebé sempre són bones. Cal reaccionar a temps si no volem ésser desplaçats pels esdeveniments que tard o d'hora ha de provocar la tàctica d'anar fent sense nord ni guia.

I no cal fiar-se massa d'aquells que es vanen de sentir l'ideal veterinari, però que no es recorden de com deuen ésser les accions per a dur-lo a terme, ja que com molt bé diu l'adagi, «Obras son amores y no buenas razones».

CÒPIA DE LA CARTA QUE EL SENYOR FRANCESC CENTRICH
ADREÇÀ AL NOSTRE COMPANYY VIDAL MUNNÉ

Madrid, 3 agosto 1935.

Sr. D. José Vidal Munné

Barcelona

Querido amigo y compañero: Como supongo que habrás leído el Boletín de la A. N. V. E. y habrás visto lo que se dice de mis intervenciones como Delegado vuestro, que es bien distinto de las referencias que de aquellas os di oportunamente, en mi descargo te copio la carta que acabo de enviar al Presidente de la Asociación Nacional.

«Distinguido presidente y amigo: He visto con sorpresa en el acta de la última Asamblea de Delegados de la A. N. V. E. publicada en el Boletín, que mi intervención como Delegado del Colegio único de Cataluña, ha sido mal referida, en una ocasión, y referida a medias (que es la peor de las referencias) en otra. Efectivamente, la protesta por los Veterinarios militares de Barcelona, por no haber sido convocados por la A. N. V. E. a la reunión previa de su Asociación, la formulé yo, por encargo expreso del Presidente de mis representados, y en la referencia del acta se viene a decir que la explicación de lo ocurrido nació espontáneamente del Sr. Aguinaga.—Conste así, y que yo acepté la explicación del Sr. Secretario, porque vi que de allí podía salir un «voto de censura» para Anita.—Me duele más, porque ello tendría toda la figura de una habilidad, si Vd. no firmase el acta, lo que dice la de la sesión de la tarde del día 25, al atribuirme la manifestación de que «la Clase en Cataluña está desorganizada y que los Veterinarios catalanes no están de acuerdo con sus dirigentes» y...

nada más.—Sí, señor Presidente; yo dije esto y mucho más. Dije, además de lo expuesto, que «más acá del Ebro tampoco están los Veterinarios de acuerdo con sus dirigentes y que en esto no había *hecho diferencial*.» Añadí, que el Colegio único por mí representado, cuya actuación hemos comentado tantas veces Vd. y yo, sí era conocido de esa Presidencia, porque había pactado con él, repetidas veces, de palabra y por escrito.—No pretendo hacer estas aclaraciones con afán de polémica. Sólo me interesa destacar mi lealtad a una representación de varios centenares de compañeros que, a lo menos que pueden aspirar, ya que por su culpa, al parecer, no han podido hacer valer su opinión en los acuerdos de la Asamblea, es a enterarse de que este humilde representante no les ha traicionado.—Comentar más, podría valerme un nuevo título de fariseo. Entre fariseos y filisteos, entre frases galanas y latiguillos, y entre pujos pueriles de vanidad de unos y de otros, llegaremos pronto, si no hemos llegado ya, a que de nuestros ideales de Asociación profesional, tan manoseados ahora, como los del patriotismo por los patriotas tibios, no quede casi nada. A su incondicional disposición, etc.—Firmado.—»

Creo, querido Vidal, que esta carta es mi mejor disculpa ante un proceder que, de tan absurdo, huelga comentar.

Sólo te ruego que, por los medios que creas conveniente, hagas que conozcan este proceso los compañeros de Cataluña.

Te abraza tu amigo y compañero,

Francisco Centrich.» Signat.

EL VETERINARI MUNICIPAL EN EL SERVEI DE LES CARNS CIRCULANTS

Per J. Gratacòs i Massanella

Actualment està molt embolicada, legalment, la situació del Veterinari municipal en relació amb el servei de les carns circulants. Dedicuem-li unes línies. Amb major motiu, tenint present que és del domini públic professional que va a legislar-se, aviat, tot el convenient per deixat ben sentats drets i deures.

En un article recent, remarcàvem les inquietuds, les angúnies i les activitats, en fi, que antany varen haver de desplegar els Col·legis Veterinaris espanyols per tal que s'anés a la perfecció de les inspeccions veterinàries en el domini de la higiene de la carn. Tots els beneficis que d'aquelles campanyes es produïren, varen passar a incrementar el valor del servei municipal veterinari. Es perfeccionaren els escorxadors públics. Foren intervinguts els escorxadors particulars, les fàbriques d'embotits, els comerciants dels productes càrnics... i, per consegüent, els certificats càrnics de productes en estat natiu o transformats, foren lliuats, durant molts anys, pels veterinaris municipals. Beneficis materials sempre necessaris i convenients. Millorament econòmic en concepte d'estímul per complir deures millor, trobaren els veterinaris municipals espanyols. Beneficis morals captaren, així mateix, i d'un valor no comparable als econòmics, tot i éssent-ho molt aquests. Elevació espiritual. Emulació. Afany de superació. Perfeccionament científic. Satisfacció interior a l'ànima per elevar-la a les regions mai no superables de l'ideal. Reconeixement, a fi de comptes, per la

societat, de la nostra comesa com a factor essencial en la vida dels nostres conciutadans i en el millorament del nostre poble, com a raça i com a poble. Belles realitats es dibuixaren en el camp veterinari espanyol. Belles perspectives es varen delinir a l'horitzó veterinari hispà. I un dia...

Un dia, el legislador va recordar que la vida de l'esperit com la de la matèria ha de canviar-se, ha de sofrir renovació, ha de rejuvenir-se. I aquell dia fou, a desgrat de la millor de les intencions, d'enfosquiment del panorama professional. El més lògic, com en part va succeir hauria estat que el legislador, conscient del present i del futur professional, adaptant-se a les realitats amb mires a l'ideal de perfeccionament, hagués obligat a fer que l'exèrcit de veterinaris municipals espanyols no aturés el seu cervell, sinó que l'enriquís de ciència moderna, al compàs dels temps. I a l'efecte organitzés, com va organitzar, curssets de perfeccionament els quals amb totes les seves imperfeccions si n'hi havia, servien per aixecar inquietuds necessàries al viure de tota la collectivitat. Amb aquests curssets varen néixer els anomenats Veterinaris habilitats, germans bessons dels Veterinaris municipals. Cap mal segurament va derivar per als Veterinaris municipals higienistes aquesta modalitat d'higienista habilitat, ja que, vulgui's o no, la comesa del veterinari municipal clàssic és essencialment d'higienista. Cap extorsió material havia de causar el veterinari

higienista habilitat al veterinari municipal.

Al compàs de les funcions oficials, varen seguir els veterinaris municipals les seves funcions d'esclau d'un contracte particular amb els manufacturadors càrnics. No és que aquell contracte fos depressiu personalment. No dubtem de la cavallerositat de ningú però sí que no s'havia d'haver instituït de relació directa d'inspectors per inspeccionats. No hauria d'haver-se separat, aleshores ja, sinó al contrari, vincular-lo estretament al veterinari municipal, essencialment higienista pel fet d'ésser municipal i ésser higienista. Es va entossudir, amb la més bona fe, el legislador, a separar l'inseparable i, potser arribi una hora en què l'enfosquiment de l'horitzó professional senyali característica de tempesta entre els veterinaris municipals, germans siamesos, demés, dels Veterinaris habilitats i els Veterinaris Higienistes. Així, amb majúscules. No els volem regatejar honors, ni mèrits, ni drets. Mes, parlem clarament d'ells, interpretant el sentir i el pensar dels qui estem a l'altre costat.

Doctrinalment, això és, en puritat científica, pràcticament i professionalment parlant, són els Veterinaris Higienistes, necessaris? Nosaltres des de la seva creació, hem opinat que no. Sabem que una opinió particular no fa gaire pes. Sí, en canvi, pesa el temps que passa des de la creació del càrrec i la seva viabilitat que no discutim. El fet del temps transcorregut sense emplaçar els veterinaris higienistes demostra, al nostre entendre, que la seva creació fou un artifici. Si es fan viables aquests càrrecs, no ha d'ésser a

costa dels veterinaris municipals. Tinguem en compte el seu passat, present i esdevenidor.

Abans hem indicat que en legislar-se sobre la intervenció veterinària de les indústries i comerç de la carn, els veterinaris municipals, pel fet d'ésser-ho, foren els seus fiscalitzadors. El legislador sabia molt bé i millor encara la classe, que el veterinari municipal estava aleshores capacitat ja, d'una manera pública, particular i oficial, per exercir el control de la carn circulant. Els fonaments d'aquests serveis es feren amb el servei municipal veterinari sense necessitat d'estímul ni especialisme de cap classe. D'ací ve que en legislar-se sobre els Veterinaris Higienistes, de les múltiples facetes que d'ells sorgiren per disposicions demagògiques o desconcertants almenys, professionalment considerades, hagués de fer-se una especialitat de l'especialitat. Perquè, vulgui's o no, el veterinari municipal, l'inspector d'aliments, el Veterinari Higienista, l'inspector municipal hígio-sanitàrio-bromatològic—amb tants i altres noms disfraçats, petulescament, el servei municipal dels veterinaris—des dels seus orígens va constituir, sempre, una especialitat de l'exercici professional. Va ésser ella la promotora de l'avenç cap al progrés professional, imposat per les circumstàncies i pel temps, de l'antic clínic o més concretament, del clínic hipiatra. I als veterinaris municipals se'ls ha de reconèixer el seu passat de pedra fonamental de l'edifici històric professional. I a aquest passat, al que tant deu el prestigi col·lectiu de la professió no vol considerar-se'l d'un alt valor? Poden, així, senzillament, els di-

rigents de la classe, acceptar una responsabilitat de lluites internes professionals pel fet de pretendre posar en marxa un especialisme dintre una especialitat com la constituïda pels veterinaris municipals? Poden i deuen reduir-se drets adquirits, secularment en quan a fons i inveterats en quant a accident com els que posseeixen els veterinaris municipals a les fàbriques d'embotits?

En el R. D. de 22/12/1908 fou reconegut el dret dels veterinaris municipals a intervenir en les «chacinerías, fábricas de embutidos y los establecimientos que sin ser fábricas se dedican a la elaboración y comercio de éstos.» Més tard, en legislar-se sobre higienistes i, d'una manera més general, quan es va disposar la continuació dels veterinaris que intervenien les fàbriques d'embotits per tal de fer-los artificialment habilitats, segurament que aquests habilitats eren veterinaris municipals en tota la seva totalitat. O sigui que la realitat ens presenta la qüestió del servei veterinari en els escorxadors particulars i en les fàbriques d'embotits com a qüestió majoritària. No es pot ni es deu legislar a costa de la majoria. Per altra banda, hi ha altres realitats dignes de tenir-se en compte.

Molts veterinaris, particularment a les grans capitals, deuen el seu càrrec a una oposició. Uns exercicis durs, emmarcats dintre les necessitats del servei, amb coneixement de la marxa d'un laboratori, més que per investigar per discernir correctament diagnòstics. En fi, prèviament provada la seva capacitat, exerceixen el càrrec, són higienistes reals. I a la immensa majoria d'aquests

veterinaris que provaren la seva suficiència amb tanta o major dificultat que els anomenats veterinaris higienistes, se'ls poden reduir els seus drets inveterats? No se'ls igualarà en el pitjor dels casos?

Una altra realitat de més volada, és la següent: Moltes fàbriques d'embotits treballen els seus productes a base de primera matèria sortida exclusivament dels escorxadors municipals i altres ho fan amb primera matèria exclusiva de l'escorxador municipal on radiquen les manufactures. Amb quin dret, particularment en aquesta última modalitat de fàbrica, es va a donar altra intervenció que no sigui la dels veterinaris municipals? Amb quin dret van a intervenir les fàbriques sense escorxador propi però que es serveixen de productes garantitzats primitivament pels veterinaris municipals si no són els propis companys municipals? Amb quina garantia entrarien les primeres matèries a la fàbrica enclavada i assortida amb exclusivitat, de carns del seu propi municipi? Total, que perquè hi hagi pau interprofessional, perquè el servei veterinari no resulti oneros a la indústria, per no fer mal a la majoria dels veterinaris municipals, presents i futurs, és del tot necessari que siguin respectats els drets adquirits; que els manufacturadors que s'assorteixin de carns, sigui el que sigui el seu volum, procedents de caps de l'escorxador municipal de la seva residència, continuïn essent intervinguts pels veterinaris municipals i reservar—no som pertorbadors a consciència i n'estem orgullosos—als veterinaris higienistes els seus drets, que si tenen uns límits són el dret que tenen

ja instituit però no reconegut, i el que imposa el futur del veterinar municipal.

Abans dèiem que el càrrec del veterinar municipal és pedra fonamental de l'edifici històric professional. Afegim-hi ara que és —faci's artificiosament tot el que es vulgui— una institució eterna. Com a tal incommovible. L'Ajuntament persistirà a través de tot i amb el Municipi el veterinar municipal. Una política professional certera, equànime, sensata, correcta, i triomfadora és la que s'interessi a augmentar la capacitat, el prestigi l'elevació moral i econòmica dels veterinaris municipals. Pel contrari,

és un desencert, una irreverència al passat, una pertorbació per al futur, aquella política professional que tendeixi a reduir drets, atribucions i economia a uns professionals a qui tant deu la classe i als qui en l'esdevenidor se'ls haurà de confiar una inestimable comesa de persistència a través de totes les vicissituds, de tots els vaivens i de totes les modalitats no basades en el temps ni en la realitat. Als veterinaris higienistes el que els pertoqui. Als veterinaris municipals el que ells, qualsevol que sigui la seva importància, intervinguin.

PREPARADOS EXCELENTES PARA LA VETERINARIA

BLACK MIXTURE
Ulagas de toda naturaleza

ARSECALINE
Asma, anemia, fatiga.

UNGUENTO ROJO
Para caballos cojos y defectos varios

JABON DE LOS PIQUEUX
Nº1. Para limpieza de perros, caballos y expulsión de sus parásitos.
Nº2. Para perros de caza y afecciones benignas de la piel.
Nº3. Necesario en la curación de enfermedades parasitarias (roña, úlcera, etc.)

EMBRACACION
Fortifica los músculos

P. MÉRÉ DE CHANTILLY
DE VENTA EN FARMACIAS Y CENTROS DE ESPECÍFICOS

Lo que debe ser la "Mutua" del Colegio

Por Salvador Riera Planagumá

En su punto álgido la cuestión de la previsión colegial por la reciente publicación de dos proyectos de estatutos y la próxima asamblea de constitución, séame permitido y para aunar criterios y soslayar recelos que desbrozen el arduo camino que vamos a emprender, unas palabras sobre lo que debe ser nuestra «Mutua».

El artículo 46 del Estatuto veterinario, nuestra legislación básica, textualmente dice: «...Col·legi Oficial Veterinari de Catalunya, aquest portarà a cap la re-fosa de les mutuals de previsió existents en els quatre Col·legis extingits...»

El mandato es claro y terminante, exigiendo la refundición de las Mutuas procedentes de los extintos Colegios provinciales, en otra, única, la que debe continuar la obra de previsión social iniciada por aquéllas. El propósito del legislador es concreto y así como los colegios provinciales en virtud de dicho estatuto dieron vida por pérdida de su propia personalidad al Colegio único, de igual manera sus mutuas al amalgamarse, al fundirse en toda su integridad, deben dar vida a una mutua única, más potente, y que en realidad es sólo una continuación de las provinciales ya fenecidas.

Crear otra cosa, al amparo del art. 4, grupo II, apartado a) del Reglamento interior del Colegio que dice se creará una mutua, en flagrante contradicción con el precepto estatutario de la refundición, es ignorar que fué un «lapsus» de los que confeccionaron y aprobaron

un reglamento que debe siempre sujetarse a las normas que el Estatuto le dicte, que está por encima de cuantas reglamentaciones puedan ponerse en vigor.

Para refundir algo es necesario la previa presencia de ese algo que va a ser objeto de la operación; en nuestro caso concreto es necesario coger estas cuatro mutuas provinciales, íntegras, con su capital, sus mutualistas, sus derechos y deberes y mezclarlos dando vida a un organismo mutual, que no nace, sino que es continuación de los refundidos.

Más claro. Al constituirse el organismo de previsión único, las comisiones liquidadoras de los Colegios de las cuatro provincias catalanas deben aportar su capital, representado por el saldo del libro de caja, deben aportar sus asociados así como todos los derechos y deberes dimanantes de su condición de mutualistas. Los compañeros de cualquier provincia deben ingresar en la nueva organización con el derecho de cobrar los diferentes subsidios desde el mismo momento de su ingreso, así como si en alguna de las mutuas provinciales figuraba algún inválido, éste tiene derecho a seguir cobrando íntegra su pensión.

La creación de una nueva mutua, como parece intentarse, implicaría la pérdida total de estos derechos, y vulneraría abiertamente los preceptos estatutarios y por lo tanto sería a todas luces injusta e ilegal.

Bien; supongamos por un momento,

que ya tenemos constituida la Mutual única, y por de pronto ya se nos plantea el siguiente problema: ¿estructuración vamos a darle? ¿Vamos a constituir un perfecto organismo de previsión o vamos a organizar una caja que de mutual sólo tenga el nombre?

Una mutua, en su acepción más simple, no es otra cosa que una agrupación de individuos que convienen en que al ocurrir a uno de sus asociados uno de los casos previstos en sus reglamentos (enfermedad, invalidez, defunción), los restantes aportarán en concepto de ayuda económica una cantidad fija para entregarla al interesado o a sus herederos. Está basada en la cooperación mutua, en la ayuda pecuniaria, sin intervención de organismos capitalistas, ni compañías aseguradoras que forzosamente deben lucrarse, a expensas siempre del asegurado.

Hasta ahora las de nuestros Colegios eran ridículas parodias, que no resolvían ningún problema, defecto en el cual creo no podemos ni debemos caer.

Debe constituirse una organización potente, capaz de satisfacer al más exigente colegiado y fundada sobre bases de equidad y justicia, dándole al mismo tiempo una máxima solvencia. No pueden continuar a mi entender ni esta mescolanza del capital colegial con el mutualista, ni esta serie de tonterías, en las que con el importe de un sello se pretenda cubrir todas sus necesidades; una mutua seria, con garantía suficiente, debe ser nuestra aspiración.

Ahora bien; para estructurar nuestra Mútua pueden seguirse dos procedimientos absolutamente distintos: o implantar una cuota única de entrada para constituir el fondo de garantía y otra cuota mensual, invariable, iguales ambas para todos los asociados o bien hacemos un fondo de garantía variable según las

aportaciones más o menos considerables de las comisiones liquidadoras y el pago de derramas después de cada siniestro.

Para aclarar conceptos, pondré un ejemplo.

Supongamos que la comisión liquidadora del Colegio de Gerona tiene en Caja 60.000 pesetas y está constituida por 60 colegiados y sea la que pueda hacer por individuo una aportación mayor: 1.000 pesetas. Puede decirse: todos los colegiados de las restantes provincias aportarán de su peculio particular la cantidad que sea necesaria para completar las 1.000 pesetas tomando como base las respectivas aportaciones colegiales, que ingresarán a fondo de garantía. Al mismo tiempo será obligatorio el pago de una cuota fija mensual, 5 ptas. por ejemplo.

Otra forma: Dentro la mutual se constituyen 3 grupos (I, II y III). El grupo I, el de aportación más ínfima, se estructura a base de la aportación que pueda hacer el Colegio de menos fondos. Supongamos que el Colegio de Tarragona sólo puede hacer una aportación individual de 250 ptas. Pues bien; para ingresar en el grupo I, decimos, será necesario un fondo de garantía igual a dicha cantidad, para ingresar en el II son necesarias 500 ptas. y para el grupo III precisan 750 ptas., con lo cual damos cabida a los Colegios cuyo activo sea superior al de Tarragona. Y, consecuencia lógica, el pago de los siniestros se hará por derramas, fijando, claro está, una cantidad tope.

En la primera modalidad el Colegio se transforma en una compañía aseguradora, con sus posibles beneficios y quebrantos, su escasa solvencia material debido al limitado número de sus componentes, y su no menos escasa solvencia moral al lucrarse con el dinero de sus colegiados. Por eso es más práctico

el ingreso en una compañía cualquiera ducha en estos menesteres, y con la garantía del fondo de reserva en valores del Estado, que las leyes le exigen.

Tiene también un poco de desigualdad irritante, puesto que ni los ingresos de todas las Delegaciones son los mismos, parte de cuyos ingresos nutren el fondo mutual, ni el riesgo de todos los veterinarios a enfermar y morir es el mismo. El que ejerce la profesión civilmente no ofrece tantas posibilidades de siniestro como el castrense, con sus posibles entradas en campaña y su permanencia en exóticas tierras; tanto es así, que las compañías al asegurar un individuo contra muerte violenta, aumentan tanto más la prima cuanto mayor es el riesgo, representado por conducir automóvil, practicar deportes, etc.

La aceptable es la segunda forma, es decir la «Mutua» en la acepción veracidad de la palabra, claro está que adaptada a nuestras necesidades, pero con todas sus consecuencias.

Debe tenerse en cuenta, y sea la que fuere la forma que se le dé, que una Mutua debe forzosamente ser algo onerosa, debido al escaso número de componentes que integran el Colegio y que los cálculos que deben servir de base para la estructuración de los diferentes grupos deben fiarse algo al azar, porque nos falta lo más esencial en previsión, lo que llaman ley de los grandes números. Y se explica, porque los distintos porcentajes (capacidad o posibilidades a enfermar, morir, etc.) base de todo el andamiaje mutual, son casi exactos cuando se opera a base de una cifra superior a los 1.000 asociados, porcentajes inexactos por las bruscas variaciones a que son susceptibles cuando el número de mutualistas es exiguo (en nuestro caso unos 360).

Decididos ya a organizar la Caja de

Previsión, bajo tipo mutualista, bastaría solamente aplicar, modificadas en algunos detalles, las normas generales de estructuración mutual.

Nuestra organización debe cubrir los riesgos de defunción, invalidez y enfermedad y por lo tanto debe constar de 3 secciones, independientes hasta cierto punto, cuyos epígrafes serán los anteriormente expresados. A los solos efectos de la sección de defunción, deben constituirse 3 grupos (I, II y III) y estos a su vez integrados por un fondo de reserva. En el fondo de garantía ingresan el importe de tres derramas, pagadas por anticipado, para responder del pago inmediato de los subsidios, en caso de muerte de algún asociado.

Se comprende su existencia, por cuanto al fallecer un compañero, sus herederos perciben inmediatamente la cantidad asegurada teniendo en cuenta es para perentorias atenciones; de lo contrario, sin ese fondo, tendrían que esperar el cobro de las derramas de todos los asociados, lo que debido a las distancias y a la lentitud del trámite burocrático, no podría efectuarse hasta transcurridos unos meses.

En el fondo de reserva de cada grupo ingresan las cuotas de entrada y responde de la percepción del subsidio de defunción. Al ocurrir uno de estos casos, se paga inmediatamente el subsidio con cargo al fondo de garantía del grupo correspondiente. Posteriormente, Administración pone al cobro la derrama que corresponda, debiendo señalarse una cantidad tope, para que no resulte excesivamente cargada. Si con el pago de esta derrama máxima no fuese posible reunir el total a satisfacer a los herederos del fallecido, es entonces cuando debe echarse mano del fondo de reserva, pero regulando las extracciones con disposiciones apropiadas.

Para que el pago de las derramas no fuese tan oneroso, no sería desacertado destinar a ello y hasta donde fuese posible el 33 % del importe de la venta de talonarios de carnes, certificados y otros, de ingreso directo en la Caja de la Mutua, y que, según creo, intenta llevarse a la práctica.

En las secciones de invalidez y enfermedad ya no deben regir los grupos de la precedente sección y puede dárseles un carácter simplista basándose en que la práctica demuestra que en Cataluña cada peseta de cuota mensual permite la entrega de un subsidio diario de 3 ptas. en caso de enfermedad que no se prolongue más allá de unos 90 días.

El fondo de invalidez, que muy bien puede nutrirse de las mismas cuotas de enfermedad, destinando para ello un tanto por ciento prudencial, es indudable que es el que más pronto se resiente de la falta de numerario y por lo tanto debemos canalizar hacia él todas las aportaciones extraordinarias que el Colegio Unico pueda hacer, en cumplimiento de algunos artículos de su reglamento interior.

Constituidas las 3 secciones en la forma dicha y especialmente la de defunción con sus 3 grupos, facilitamos, por este solo hecho, en gran manera la refundición de las antiguas mutuas.

El mecanismo no puede ser más sencillo. Los fondos de los extinguidos Colegios se aplicarán, en primer tér-

mino, al pago de la cuota de entrada del grupo I de defunción, al de las 3 derramas del fondo de garantía del mismo grupo y al de una cuota de enfermedad. Si existe remanente se aplicará al pago de las cuotas del grupo II de defunción y dos cuotas de enfermedad. Y si después de cubiertas estas atenciones aun existiera sobrante, se procede del mismo modo para ingresar en el grupo III.

Si uno de los Colegios, tuviese remanente en Caja, después del ingreso de sus asociados en un grupo, pero este remanente fuese insuficiente para su paso al grupo inmediato superior, se deja en libertad a sus componentes para que de su peculio particular aporten la cantidad que falte hasta completar la suma exigida para entrar en dicho grupo o bien ingresar este remanente en el fondo de invalidez.

Y si al señalar las cantidades para el grupo I, el más modesto a la par que obligatorio, se toma como tipo la aportación que pueda hacer el Colegio con menos fondos, daremos a la refundición una sencillez compatible con la justicia.

Queda pues esquematizada la organización de la Caja de Previsión veterinaria. En esencia, creo no pueda modificarse esta estructuración por ser la más lógica y razonable. Ciertamente que en las cuestiones de detalle, cuestiones nimias, podrá haber distintos pareceres, pero en el fondo todos deberíamos coincidir para bien de la colectividad.

ACTIVITAT DEL COL·LEGI

PROJECTE D'ESTATUTS DE LA CAIXA DE PREVISIÓ VETERINÀRIA DE CATALUNYA

Objecte, domicili i duració

Article 1.—Amb la denominació de «Caixa de Previsió Veterinària de Catalunya» és creada una associació mutualista, la qual tindrà per objecte atendre el risc de malaltia, defunció i invalidesa dels seus associats, en la forma prevista en els presents Estatuts.

La Caixa estarà sota el patrocini del «Collegi Oficial de Veterinaris de Catalunya». El seu radi d'acció s'estendrà a tot el territori de Catalunya. El domicili actual de la «Caixa» és a Barcelona, en el mateix local del «Collegi». El nombre d'associats és il·limitat i la duració és indefinida.

Art. 2.—La «Caixa de Previsió Veterinària de Catalunya» encara que sigui patrocinada pel «Collegi Oficial de Veterinaris de Catalunya» té personalitat jurídica pròpia; amb independència de la del «Collegi» i amb independència, també, de la personalitat dels seus socis i dirigents, els quals no contraven cap responsabilitat personal, subsidiària ni solidària. Els cabals i comptabilitat de les dues entitats hauran de portar-se amb absoluta separació.

Art. 3.—La separació i independència esmentades no seran obstacle perquè la «Caixa» pugui coordinar amb el «Collegi» els serveis de recaptació de drets i quotes i els de pagaments de subsidis de tota classe.

Ingrés de socis

Art. 4.—Per a ingressar a la «Caixa» en concepte de Soci Numerari seran condicions indispensables:

- a) Esser major de 21 anys.
- b) Tenir el títol de Veterinari.
- c) Formar part del «Collegi Oficial de Veterinaris de Catalunya».

Art. 5.—Ultra els socis Numeraris, podran existir Socis Honoraris i Socis Protectors.

Seran Socis Honoraris aquells, Veterinaris o no, que pels seus serveis a benefici de la «Caixa» se'ls consideri mereixedors d'aquesta distinció per acord unànime de l'Assemblea General.

Art. 6.—Cada soci, en ingressar a la «Caixa», omplirà una proposició signada per dos socis i si és aprovada pel Consell Directiu, li serà estesa una pòlissa per duplicat en la qual constarà la data de l'ingrés. Un exemplar serà lliurat a l'interessat i l'altre serà arxivat a la Secretaria.

En la fulla de proposició o d'inscripció que serà facilitada pel Secretari s'hi farà constar clarament:

- a) Nom i cognoms del sol·licitant.
- b) Edat, estat i naturalesa.
- c) Localitat de la seva residència, amb expressió de carrer, número de la casa i pis on estigui domiciliat.
- d) Les altres dades que el Consell Directiu estimi pertinents.

A la sollicitud d'ingrés s'hi adjuntarà la partida de naixement.

Art. 7.—Aquells que aspirin a ingressar, s'han de sotmetre al reconeixement del facultatiu que designi el Consell, d'entre els nomenats per la «Caixa», per tal de comprovar el seu perfecte estat de salut.

Art. 8.—No serà considerat admès un associat fins que el Consell Directiu no li expedeixi el títol o certificat acreditatiu de l'acord d'admissió.

Deures dels associats

Art. 9.—Seran deures i obligacions dels associats:

I. Passar avís, per escrit, al Secretari quan canviï de domicili.

II. Desempenyar amb el major interès qualsevol càrrec que se li confiï.

III. Pagar amb puntualitat les quotes, derrames i drets que hagi de satisfer conforme al que es disposa en els presents Estatuts. L'import de totes les quotes, derrames i drets (excepte els drets d'entrada) que fixen els presents Estatuts seran elevades al doble per aquells socis que pertanyin a l'Exèrcit, degut al major risc que els afecta.

Drets dels associats

Art. 10.—Quan un soci, ja sigui per trasllat voluntari o forçós vagi a viure fora de Catalunya, deixarà de pertànyer a la «Caixa» i per tal motiu serà donat de baixa, d'ofici. Si tornés a fixar el seu domicili a Catalunya, podrà demanar el reingrés a la «Caixa» subjectant-se a les condicions reglamentàries en aquell moment vigents; i si és admès, tindrà la facultat d'ésser considerat, a tots els efectes, com a soci des de la

data del primer ingrés, si paga l'import de totes les quotes, de malaltia i invalidesa que hagin estat pagades durant el període que no ha pertenescut a la «Caixa»; però no haurà de pagar nous drets d'entrada.

Art. 11.—Els associats tindran el dret de cobrar els subsidis de malaltia, defunció i invalidesa en les condicions i forma que es determinen als presents Estatuts.

Govern i administració

Art. 12.—Els òrgans de govern de la «Caixa» seran:

- a) Un Consell Directiu.
- b) La Junta General d'Associats.

Del Consell Directiu

Art. 13.—El Consell Directiu estarà format per: Un President, un Vice-president, un Comptador, un Tresorer, un Secretari i quatre Vocals.

Tots els càrrecs seran honorífics, gratuïts i obligatoris, incompatibles amb altres càrrecs similars del Col·legi i amb qualsevol càrrec retribuït del «Col·legi» o de la «Caixa»; seran reelegibles mitjançant el beneplàcit del reelegit.

Art. 14.—La duració dels càrrecs serà de quatre anys, i la seva elecció tindrà lloc per sufragi directe i personal entre els associats. Els càrrecs seran renovables cada dos anys per meitat. El primer torn de renovació afectarà els càrrecs de Vice-president, Comptador, Secretari i dos Vocals; en el segon torn seran renovats els altres càrrecs.

Art. 15.—El Consell Directiu estarà facultat per a cobrir interinament les vacants que puguin ocórrer en el transcurs de l'any fins la pròxima Junta Ge-

neral, la qual ratificarà o procedirà a nou nomenament i en qualsevulla d'aquests dos casos, l'elegit exercirà el càrrec pel temps que falti al que va a substituir.

Art. 16.—Corresponen al Consell Directiu, les següents atribucions:

I. L'administració i tot el que faci referència a la bona marxa i règim de la «Caixa».

II. Nomenar el personal necessari per al bon servei de la «Caixa», assignant-li el sou que estimi convenient i designar els facultatius.

III. Ordenar, en especial, la recaptació de les quotes, drets i derrames que correspongui satisfer als associats.

Art. 17.—El Consell Directiu es reunirà, així en reunió ordinària com extraordinària, en el domicili social.

Les sessions ordinàries se celebraran, almenys, quatre vegades a l'any, en la primera quinzena dels mesos de gener, abril, juliol i octubre, en el dia i hora que assenyali el President, mitjançant convocatòria passada a domicili amb vuit dies, almenys, d'anticipació.

Se celebrarà reunió extraordinària sempre que en igual forma la convoqui el President per iniciativa pròpia o per demanar-ho tres dels membres del Consell.

Art. 18.—L'estat de comptes aprovat serà publicat en l'òrgan de premsa de la «Caixa».

Art. 19.—Quan algun dels socis que formin part del Consell no pugui assistir a les sessions del Consell Directiu, ho advertirà per escrit, excusant la seva assistència, i cas de no acudir sense formular excusa de cap mena a quatre sessions consecutives, s'entendrà que re-

nuncia al càrrec, podent el Consell Directiu nomenar un substitut, conforme al que determina l'article 15.

Art. 20.—El Consell Directiu formarà un pressupost d'Administració, el qual presentarà a l'aprovació de la Junta General ordinària.

Art. 21.—Seran drets i obligacions del President:

I. Donar compliment als acords del Consell Directiu i de les Juntes generals i vetllar per l'observança dels Estatuts i Reglaments.

II. Convocar i presidir les Juntes del Consell Directiu i Generals.

III. Guardar els sobres closos que continguin la declaració de beneficiaris dels socis, després d'ésser registrats en la forma que disposa l'article 58.

IV. Curar, junt amb el Secretari, del despatx de la correspondència.

V. Dirigir les discussions en les reunions del Consell i les de les Juntes Generals.

VI. Portar la plena representació de l'entitat en tots els actes civils i judicials.

VII. Atorgar, en nom i representació de la «Caixa», poders a procuradors judicials.

VIII. Tindrà vot de qualitat per tal de decidir els empats en totes les votacions del Consell Directiu i de les Juntes Generals.

Art. 22.—Correspon al Vice-president substituir el President en cas d'absència, malaltia o per delegació del mateix.

Art. 23.—Són d'incumbència de Comptador, les següents obligacions:

I. Portar els llibres de comptabilitat i estadística.

II. Donar compte, en les sessions ordinàries del Consell Directiu, del moviment trimestral d'entrades, subsidis i defuncions de socis i dels ingressos i despeses de la «Caixa».

III. Signar, junt amb el Tresorer, els rebuts que s'hagin de cobrar dels associats.

IV. Formar anualment, en 31 de desembre de cada any, un balanç de l'actiu i passiu de la «Caixa» i establir la liquidació del Pressupost de l'any anterior. Els esmentats documents seran presentats al Consell per tot el mes de gener; i aquest els presentarà a la Junta General ordinària per a la seva aprovació definitiva.

Art. 24.—Són obligacions especials del Tresorer:

I. Portar un llibre de Caixa on anotarà els cobraments i pagaments, dels quals en passarà nota el Comptador.

II. Signar, junt amb aquest, els rebuts que hagi de cobrar dels associats.

III. Presentar comptes justificants, cada trimestre, al Consell Directiu, en les reunions ordinàries i sempre que aquest ho demani.

IV. Tenir al seu càrrec els fons de de la «Caixa», dipositant-los a nom de la mateixa, en els establiments de crèdit i per la quantitat que el Consell Directiu designi.

V. Fer lliurament, en cessar en el càrrec, a qui el substitueixi, dels cabals i documents que tingui al seu poder.

VI. Pagar els subsidis, prèvia orde del President.

Art. 25.—Són obligacions del Secretari:

I. Redactar, en el llibre corresponent, les actes de les sessions que celebrin

les Juntes generals i el Consell Directiu.

II. Estendre els oficis i comunicacions que en les sessions s'acordin, documentació que signarà junt amb el President.

III. Redactar la Memòria anual de la «Caixa», document que ha d'ésser aprovat pel Consell Directiu i llegit en la Junta General.

IV. Contestar les consultes dels associats.

V. Tramitar les altes i baixes de totes les seccions, com també les peticions de subsidi.

VI. Comunicar al Consell Directiu, així que en tingui notícia, la defunció d'un associat. Així mateix li comunicarà el canvi de domicili dels associats.

VII. Presentar al Consell Directiu la fulla de sollicitud i la del reconeixement facultatiu a què fan referència els articles 65 i 74.

VIII. Conservar el llibre d'Actes i el Registre a què es refereix l'article 58.

Art. 26.—Els Vocals substituiran en les malalties, absències i defunció, els titulars d'altres càrrecs i els prestaran el seu ajut sempre que els hi sigui demanat.

Art. 27.—Les despeses de viatge dels membres del Consell, en el compliment dels seus deures, seran pagades per la «Caixa» amb càrrec al fons d'Administració.

Juntes Generals

Art. 28.—La Junta General, legalment constituïda, és l'autoritat suprema de l'Associació. Els seus acords, adoptats en forma legal i estatutària, obliguen tots els associats, encara que no

hi hagin assistit o que, assistint-hi, hagin votat en contra o s'hagin abstinut de votar.

Art. 29.—Les Juntes Generals seran ordinàries o extraordinàries. La convocatòria serà publicada amb quinze dies naturals d'anticipació en el Butlletí òrgan de la «Caixa» i en el Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya. El Consell Directiu disposarà, també, la distribució de convocatòries a cada associat en particular; expedint-se tals convocatòries deu dies naturals abans de la data assenyalada per celebrar la Junta.

Art. 30.—Cada any, dintre el mes de gener, tindrà lloc una Junta General ordinària, amb l'objecte de discutir i aprovar, en son cas, els comptes corresponents a l'any anterior, proveir els càrrecs vacants del Consell Directiu i discutir els altres assumptes que figurin en l'ordre del dia. Acabada la discussió sobre l'ordre del dia, hi haurà lloc sempre, a precís i preguntes, però sense recaure acord de la Junta. El Consell inclourà dintre de l'ordre del dia aquelles proposicions que li hagin estat presentades abans del 15 de gener, signades per un nombre de socis que representin el 5 per 100 del total.

Art. 31.—La Junta General extraordinària es celebrarà sempre que ho decideixi el President, o així ho acordi el Consell Directiu, o ho hagin demanat, per escrit, socis que representin el 5 per 100 del total nombre d'associats. En les Juntes Generals extraordinàries únicament podran discutir-se els assumptes inclosos en l'ordre del dia.

Art. 32.—En tota classe de Juntes s'entendran aprovades aquelles propo-

sicions que reuneixin a favor seu la majoria absoluta dels vots presents a la sessió, excepte en aquells casos que les lleis o els presents Estatuts exigeixin major nombre de vots.

Art. 33.—Cada associat té un vot, qualsevol que sigui el nombre de seccions o grups a què pertanyi.

Art. 34.—A les Juntes Generals, així ordinàries com extraordinàries, caldrà l'assistència de la meitat més un dels associats. Cas de no reunir-se nombre suficient, s'entendrà que la Junta és de segona convocatòria, trenta minuts després de l'hora anunciada, essent vàlids tots els acords que es prenguin, qualsevol que sigui el nombre de socis presents i delegats, sempre que els presents Estatuts o les Lleis no exigeixin un determinat nombre de vots.

Art. 35.—Tot soci té dret a delegar la seva representació a les Juntes Generals, en altre soci, no podent cap associat portar més de cinc representacions. Els qui no ho facin podran ésser sancionats amb el pagament d'una multa no superior a 5 ptes., la qual ingressarà al fons d'Administració.

Art. 36.—Llegida una proposició i després d'haver-la recolzat un dels signants es preguntarà si es pren o no en consideració. Cas afirmatiu, seran establerts tres torns en pro i tres en contra, passant-se a votació quan el President judiqui que no ha estat suficientment discutida.

Junta Consultiva

Art. 37.—Hi haurà una Junta Consultiva formada pels ex-Presidents de la «Caixa» i ex-Presidents del «Collegi» socis de la «Caixa». També podran formar

part de la Junta Consultiva aquells associats que puguin haver estat designats per la Junta General ordinària.

La Junta Consultiva es reunirà sempre que ho cregui oportú el President o el Consell Directiu. La seva funció serà purament informativa; i el Consell podrà seguir o no seguir les seves indicacions.

Organització econòmica

Art. 38.—Tots els cabals de l'Associació estaran distribuïts de la següent forma:

Fons de Defunció:	Fons de Garantia
	Fons de Reserva
Fons de Malaltia	
Fons d'Invalidesa	
Fons d'Administració.	

L'existència dels esmentats Fons no significa que hi hagi d'haver precisament una separació material i real entre ells, sinó que, per comptabilitat, serà portat un compte especial per cada un, per tal de conèixer en tot moment el seu import.

Fons de Defunció

Art. 39.—El Fons de Defunció tindrà per objecte atendre el pagament dels subsidis de defunció en la forma que disposen els art. 46 a 61. Hi haurà un fons de defunció especial per cada un dels grups que menciona l'article 46 i, al seu torn, el Fons de Defunció de cada Grup, estarà subdividit en Fons de Garantia i Fons de Reserva.

Art. 40.—Ingressarà al Fons de Garantia de cada Grup l'import de les tres derrames anticipades que els associats hauran de pagar en virtut de l'article 47, lletra d).

Seran pagats amb càrrec al Fons de Garantia de cada Grup, els subsidis per defunció que mencionen els art. 50, 51, i 52, i les devolucions que indica l'article 55.

Art. 41.—Ingressarà al Fons de Reserva de cada Grup:

a) L'import dels drets d'entrada que mencionen els art. 47, 48 i 49.

b) Els interessos que pugui produir el respectiu Fons de Garantia.

Fons de Malaltia

Art. 42.—Hi haurà un Fons de Malaltia comú, al qual ingressarà l'import íntegre de les quotes de malaltia pagades pels associats (amb les úniques deduccions que esmenten els art. 43 i 44) i els interessos produïts pel propi fons.

Seran pagats amb càrrec al fons de Malaltia tots els subsidis de malaltia a què estatutàriament tinguin dret els socis, qualsevol que sigui el nombre de quotes subscrites.

Fons d'Invalidesa

Art. 43.—El Fons d'Invalidesa també serà comú i estarà destinat a pagar els subsidis d'invalidesa a què es refereixen els articles 72 a 76. Ingressarà a l'esmentat Fons:

a) El 25 per 100 del total recaptat per quotes de malaltia.

b) Els drets d'entrada que menciona l'article 63.

c) Les aportacions que faci el «Collegi» procedents de superàvits de la liquidació anual del «Collegi» o de les Delegacions d'aquest.

Fons d'Administració

Art. 44.—El Fons d'Administració estarà destinat a atendre les despeses de

tota classe de l'Associació. Ingressarà a aquest Fons el 10 per 100 de les quotes de malaltia recaptades i la quota especial d'administració que menciona l'article 47, lletra *c*).

Art. 45.—Si algun any resultés que el Pressupost d'Administració a què fa referència l'art. 20 i el 23, fos saldat amb dèficit, la Junta General ordinària podrà acordar el pagament d'una quota d'administració extraordinària per tal d'eixugar el dèficit. L'import d'aquesta quota no tindrà un valor absolut igual per a tots els socis, sinó que serà proporcionada al seu grup per defunció i al nombre de quotes de malaltia que en aquell moment tingui subscrites cada soci.

Si un pressupost és saldat amb superàvit, aquest serà ingressat al Fons d'invalidesa.

Subsidi de defunció

Art. 46.—Als sols efectes del subsidi de defunció, els socis podran inscriure's als grups I, II, o III. Tots els socis de la «Caixa» hauran d'estar inscrits, obligatòriament, almenys al grup I. La inscripció en els altres Grups serà voluntària; però ningú no podrà inscriure's al Grup III si no forma part del Grup II.

Art. 47.—Els socis inscrits en el Grup I tindran els següents deures:

a) Pagar una quota d'entrada de 250 ptes., la qual ingressarà al Fons de Reserva que menciona l'art. 41.

b) Pagar una derrama màxima de 10 ptes. cada vegada que hi hagi la defunció d'un soci inscrit al Grup I.

c) Pagar una quota d'administració d'una pesseta mensual.

d) Anticipar el pagament de 3 derrames màximes, l'import de les quals ingressarà en el Fons de Garantia que menciona l'art. 40.

Art. 48.—Els socis inscrits en el Grup II tindran els següents deures:

a) Pagar una quota d'entrada de 750 ptes., la qual ingressarà al Fons de Reserva que menciona l'article 41.

b) Pagar una derrama màxima de 30 ptes. cada vegada que hi hagi la defunció d'un soci inscrit al Grup II.

c) Pagar una quota d'administració de 0'50 ptes. mensuals.

d) Anticipar el pagament de 3 derrames màximes, l'import de les quals ingressarà en el Fons de Garantia que menciona l'art. 40.

Art. 49.—Els socis inscrits en el Grup III tindran els següents deures:

a) Pagar una quota d'entrada de 1.500 ptes., la qual ingressarà al Fons de Reserva que menciona l'article 41.

b) Pagar una derrama màxima de 60 ptes. cada vegada que hi hagi la defunció d'un soci inscrit al Grup III.

c) Pagar una quota d'administració de 0'50 ptes. mensuals.

d) Anticipar el pagament de 3 derrames màximes, l'import de les quals ingressarà en el Fons de Garantia que menciona l'art. 40.

Art. 50.—En ocórrer la defunció d'un soci inscrit al Grup I, les persones indicades en l'art. 58 cobraran un subsidi màxim de 2.500 ptes., supeditat, però, a la següent forma de càlcul:

a) El subsidi serà igual al producte de multiplicar el nombre de socis vivents inscrits al Grup, per l'import de la derrama màxima estatutària. Si l'esmentat producte resultés superior a

2.500 ptes., l'import de la derrama a exigir a cada soci serà disminuïda en la prorrata corresponent per tal que el total sigui igual a 2.500 ptes.

b) Si efectuat el producte a què es refereix l'apartat a) aquest producte resultés inferior a 2.500 ptes., la derrama exigible a cada soci seria precisament la màxima estatutària. En aquest cas hom afegirà al total de derrames, el quocient de dividir pel nombre de socis sobrevivents del Grup, el saldo que en aquell moment presenti el Fons de Reserva del Grup.

Art. 51.—En ocórrer la defunció d'un soci inscrit al Grup II, serà aplicat l'article 50 amb l'única variant que el subsidi màxim serà de 7.500 ptes.

Art. 52.—En ocórrer la defunció d'un soci inscrit al Grup III, serà aplicat l'art. 50 amb l'única variant que el subsidi màxim serà de 15.000 ptes.

Art. 53.—Els drets d'entrada que fixen els apartats a) dels arts. 47, 48 i 49 podran ésser pagats a sol·licitud de l'interessat, en un terme màxim de 10 pagaments mensuals successius i iguals. Si abans d'acabar el pagament, el soci morís, les sumes pendents de pagament serien descomptades del subsidi que correspondria satisfer.

Les esmentades sumes pendents de pagament seran sempre considerades com formant part del Fons de Reserva del I Grup, tant en aplicar aquest art. 53 com en aplicar, en son cas, els arts. 50, 51 i 52.

Per tal de facilitar la recaptació de les derrames que imposen els apartats b) dels arts. 47, 48 i 49, el Consell Directiu podrà acordar i exigir el pagament d'una quota fixa mensual «per

derrames» calculada prudencialment segons el nombre de subsidis que entengui probables durant l'any. En finalitzar l'exercici, serà efectuada una liquidació respecte les sumes efectivament pagades per cada soci i les sumes que hauria hagut de pagar segons les defuncions ocorregudes; el saldo a favor o en contra del soci, serà tingut en compte en establir les quotes fixes «per derrames» del mes de gener i següents.

Art. 54.—Les aportacions del «Col·legi» per venda dels impresos oficials ingressaran a la «Caixa». Aquestes aportacions seran desglosades per tal de determinar les corresponents o procedents a cada Delegació; i el total parcial respectiu serà destinat, precisament i exclusivament, a pagar, fins allí on arribi, les «derrames» que haurien de pagar els socis inscrits en la respectiva Delegació del «Col·legi».

Art 55.—Per a pagar els subsidis de defunció no serà precís esperar que sigui efectuada la recaptació de les corresponents derrames, sinó que el pagament podrà ésser fet immediatament amb càrrec al Fons de Garantia. Les derrames recaptades per motiu d'una defunció serviran per a restablir la integritat del Fons de Garantia.

Art. 56.—En el cas de baixa d'un soci li serà retornat amb càrrec al Fons de Garantia, sense abonament d'interès, l'import de les tres derrames per ell anticipades a què fa referència l'apartat d) dels arts. 47, 48 i 49. Del total a retornar li serà descomptat l'import de les quotes, drets i derrames que el soci pugui deure a l'Associació.

En cas de defunció també serà apli-

cat aquest art. 56 respecte els beneficiaris.

Art. 57.—En cas de baixa decretada en la forma prevista en els arts. 78 i 79 el soci no tindrà dret a devolució de cap mena. El saldo que potser hi hagi a favor seu en el Fons de Garantia passarà al Fons de Reserva dels corresponents Grups.

Art. 58.—Tot soci, en ingressar a la «Caixa» estendrà una declaració, segons model imprès aprovat pel Consell Directiu, en la qual expressarà la persona o persones a les quals la «Caixa» haurà de pagar el subsidi de defunció en el moment d'ocórrer el seu traspàs. Aquest document serà signat pel soci a presència del President i tancat en un sobre en la coberta del qual constarà el nom del soci, la seva signatura, un número d'ordre i data.

En tot temps el soci podrà canviar la designació, extenent-ne una de nova, la qual tindrà el número d'ordre que llavors li correspongui; anul·lant-se el número anterior.

El Secretari portarà un llibre Registre de Declaracions, foliat i legalitzat, en el qual s'hi anotaran per ordre cronològic totes les Declaracions entregades, fent constar per cada una: número d'ordre; data d'entrega; nom del soci; observacions (data i número de la substitució, data de la defunció, data de la baixa del soci, etc.)

Art. 59.—En ocórrer la defunció d'un soci, el President convocarà el Consell Directiu no més tard dels 20 dies naturals següents; i en aquesta sessió, hom procedirà, després de compulsar el Registre especial, a obrir el sobre que conté la Declaració de beneficiaris del subsidi.

El President comunicarà la data i hora de celebració d'aquest acte a la família del soci difunt, escrivint a nom d'«Hereus del Sr. ...», al darrer domicili del soci, segons els llibres de la societat. Els familiars tindran el dret d'assistir a l'acte de l'obriment del plec.

Art. 60.—El subsidi de defunció serà pagat precisament a la persona o persones designades en la darrera Declaració subscripta pel soci difunt, sense que tal pagament pugui ésser discutit ni impugnat per cap altra persona, sigui hereu o llegatari, testamentari o intestat; i encara que en el testament es mencionés expressament el subsidi a satisfer per la «Caixa».

Si en obrir el plec que ha de contenir la Declaració de beneficiari aquest resultés en blanc, nul o inintelligible, s'entendrà que no hi ha lloc a pagament de subsidi.

Art. 61.—En tot cas, seran a càrrec dels beneficiaris del subsidi tota classe de despeses de timbre i impostos que hagin de pagar-se pel motiu del subsidi.

Subsidi de Malaltia

Art. 62.—Als efectes del subsidi de malaltia els socis podran suscriure's per una, dues o tres quotes. Serà obligatòria la subscripció, almenys, per una quota, per a tots els socis de la «Caixa».

Art. 63.—Els socis subscriptes per una quota pagaran 2 ptes. cada mes; els subscriptes a dues quotes pagaran 4 ptes. cada mes; i els subscriptes a tres quotes pagaran 6 ptes. cada mes.

Ultra aquestes quotes, els socis pagaran un dret d'entrada, per cada quota

segons la seva edat, en la següent proporció:

De 20 a 30 anys . . . 10 ptes.

De 30 a 40 anys . . . 20 ptes.

De 40 a 50 anys . . . 50 ptes.

De més de 50 anys . . . 100 ptes.

Art. 64.—El subsidi diari per malaltia, a favor del soci subscrit per una quota serà de 3'50 ptes.; els qui estiguin subscrits a dues quotes cobraran 7 ptes. diàries, i els subscrits a tres, en cobraran 10'50.

Art. 65.—Quan un soci caigui malalt, dirigirà a la Secretaria de la «Caixa» un certificat subscrit pel metge de capçalera, en el qual es farà constar la classe de malaltia. Els efectes del subsidi començaran a comptar-se a partir del dia següent al de la recepció del certificat.

Art. 66.—No seran pagats subsidis pels 30 dies primers de malaltia.

Art. 67.—Els dies de cobrament de subsidis seran 90 com a màxim.

Art. 68.—El Consell Directiu podrà, en tot moment, visitar o fer visitar el soci malalt, ja directament, ja per mitjà d'un delegat o metge especial autoritzat. Podrà exigir, també, que el metge de capçalera enviï periòdicament un informe sobre el curs de la malaltia.

Art. 69.—No hi haurà lloc a subsidi en els següents casos:

a) Quan un soci caigui malalt els primers 6 mesos del seu ingrés.

b) Les malalties i llurs conseqüències, originades per la morfinomania o altres vicis anàlegs.

L'alcoholisme i les seves conseqüències.

Les lesions sobrevingudes a conseqüència d'intent de suïcidi, pràctiques

esportives o baralles, així com també totes les malalties cròniques que sofreixi el soci abans del seu ingrés a la «Caixa de Previsió».

Art. 70.—En cas d'epidèmia oficialment declarada en una localitat determinada, el Consell Directiu podrà adoptar algun dels següents acords amb referència a aquella localitat o respecte a tots els socis:

a) Disminuir l'import dels subsidis.

b) Augmentar l'import de les quotes.

c) Suspènre el cobrament de quotes de malaltia i el pagament de subsidis.

d) Adoptar simultàniament alguns dels tres acords precedents.

Art. 71.—En tot temps un soci subscrit a més d'una quota podrà decidir reduir la seva subscripció fins al mínim d'una quota.

Els socis d'edat no superior a 45 anys podran, previ nou reconeixement mèdic augmentar el nombre de quotes subscrites, però serà aplicable, respecte a les quotes augmentades, el paràgraf a) de l'art 69.

Subsidi d'invalidesa

Art. 72.—En cas d'invalidesa, el soci cobrarà 150 ptes. mensuals si està inscrit a una quota; 300 ptes. mensuals si està inscrit a dues quotes, i 450 ptes. mensuals si està inscrit a tres quotes.

Art. 73.—Per a tenir dret al subsidi d'invalidesa és indispensable que el soci pertanyi a la «Caixa» des de més de 10 anys. Per a calcular l'import del subsidi servirà de base únicament la quota o quotes que en aquell moment tingui subscrites i hagi pagat durant 10 anys.

Art. 74.—Per a tenir dret a cobrar el subsidi d'invalidesa serà indispensable que el soci o els seus familiars formulin sol·licitud, acompanyant un informe del metge de capçalera. En rebre aquest certificat, el Consell Directiu podrà acordar els reconeixements mèdics que estimi convenients. Si és declarat el dret al cobrament de subsidi, aquest començarà a partir del primer dia del mes següent al de la sol·licitud.

Serà declarat el dret d'invalidesa en els següents casos:

- a) Follia en qualsevolga de les seves formes.
- b) Paràlisi general.
- c) Parsplègia o hemiplègia completa permanents.
- d) Pèrdua dels dos peus i mans.
- e) Ceguera parcial o completa.
- f) Tot malalt que porti un any cobrant el subsidi de malaltia.
- g) Tots aquells casos en què el Metge designat per la Junta, dictamini que l'interessat està completament impossibilitat per exercir la professió.

Art. 75.—Si arribés un moment en què el Fons de subsidis d'Invalidesa fos insuficient per a atendre els invàlids existents, seran distribuïts mensualment entre tots els invàlids els ingressos que estatutàriament corresponguin al Fons d'Invalidesa. Aquesta distribució es farà segons el nombre de quotes inscrites, en la proporció de 150, 300 i 450.

Art. 76.—Declarada la invalidesa, cessa l'obligació de pagar quotes, derrames i drets de totes classes.

Transferències

Art. 77.—La Junta General ordinària o extraordinària podrà acordar, si creu que el Fons de Malaltia permet atendre

el risc existent, transferir al Fons d'Invalidesa una part del seu saldo. No podrà, però, acordar cap transferència del Fons d'Invalidesa a favor del Fons de Malaltia.

Pèrdua de la condició de soci

Art. 78.—Hi haurà lloc a la pèrdua de la condició de soci i a la de tots els drets que confereixen els presents Estatuts:

- a) Quan el soci deixi de satisfer tres quotes mensuals o tres derrames.
- b) Quan no completi el pagament dels drets d'entrada, en el termini màxim de 10 mesos a comptar de l'ingrés.
- c) Quant cometi actes que resultin en perjudici de l'Associació i en contra del bon nom professional.

Art. 79.—El Consell Directiu podrà decretar la baixa pels motius a) i b). Quan, a judici del Consell Directiu, hi hagi lloc a la causa b), el Consell podrà suspendre l'associat, però l'expulsió únicament podrà ésser decretada per la Junta General.

Reforma d'Estatuts

Art. 80.—Els presents Estatuts únicament podran modificar-se per acord de Junta General extraordinària convocada amb aquest únic objecte.

Serà indispensable que, junt amb la convocatòria sigui distribuïda una còpia del projecte de reforma.

Art. 81.—Perquè l'acord de reforma sigui vàlid haurà de reunir un nombre de vots igual a la meitat més un dels socis que en aquell moment hi hagi inscrits a la «Caixa».

Dissolució

Art. 82.—L'acord de dissolució haurà d'ésser adoptat en Junta General ex-

traordinària, convocada amb aquest únic objecte i que reuneixi un nombre de vots igual a les 3/4 parts del nombre de socis inscrits a la «Caixa».

En la proposició de dissolució seran fixades les regles de liquidació que hauran d'aplicar-se, d'acord amb les lleis vigents.

Divergències

Art. 83.—Qualsevol dubte, qüestió o diferència que es susciți entre la «Caixa» i un associat o els seus hereus o familiars serà sotmesa a la decisió d'Amigables Componedors, abdicant-se d'acudir als Tribunals de justícia. Cada una de les parts designarà un representant i serà nomenat tercer el President del Consell de la Mutualitat o el de l'organisme que l'hagi substituït.

Disposicions addicionals

Art. 84.—Els socis dels antics Col·legis Oficials de Veterinaris de Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona ingressaran a la «Caixa» qualsevol que sigui la seva edat i sense reconeixement mèdic, sempre que pel respectiu Col·legi es porti a terme el previst en l'art. 85 següent, fins allí on sigui possible:

a) En primer lloc, servirà per pagar els drets d'entrada, corresponent a una quota de malaltia dels respectius socis, que expressa l'art. 63.

b) En segon terme, servirà per pagar els drets d'entrada al Grup I, corresponents als respectius socis, que expressa l'art. 47, lletra a), o sigui 250 ptes. per soci.

c) Després si encara hi ha sobrant, seran aplicats a pagar sis mesos d'una

quota de malaltia de 2 ptes. mensuals, segons l'art. 63.

d) Si encara hi ha romanent, s'aplicarà a pagar l'anticip de tres derrames del Grup I, que exigeix l'art 47, lletra d).

e) El sobrant, si n'hi ha, es destinarà a ingressar al Fons d'Invalidesa el producte de multiplicar per 60 ptes. el nombre de socis pertanyents a l'antic Col·legi.

f) El romanent, si existeix, serà aplicat a pagar el dret d'entrada dels respectius socis corresponent a la segona quota de malaltia.

g) Si encara hi ha sobrant, serà aplicat a pagar els drets d'entrada al Grup II (750 ptes. per soci) dels respectius socis, que expressa l'art. 48, lletra a).

h) Després, si hi ha romanent, serà aplicat a pagar sis mesos de segona quota de malaltia (2 ptes. mensuals) segons l'art. 63.

i) Si encara hi ha sobrant, serà aplicat a pagar l'anticip de les tres derrames del Grup II, dels respectius socis, segons l'art. 48, lletra d).

j) El sobrant, si n'hi ha, es destinarà a ingressar al Fons d'Invalidesa el producte de multiplicar per 60 ptes. el nombre de socis de l'antic «Col·legi».

I així, successivament, si encara hi ha sobrant serà aplicat a pagar l'entrada, quotes i anticips, del Grup III de defunció i de 3.ª quota de malaltia, en el mateix ordre que consta en els anteriors apartats.

Si encara hi hagués sobrant, aquest ingressarà íntegrament al Fons d'Invalidesa.

En cap cas, ni en cap temps, el fet de refundre's les quatre mutualitats dels antics «Col·legis», podrà donar lloc, ni

directament ni indirecta, a distribució ni retorn d'efectiu als socis.

Art. 86.—Si els cabals d'un antic «Collegi» permetés pagar tots els conceptes a què es refereix l'art. 85 precedent, corresponents als tres Grups de defunció i a les tres quotes, s'entendrà que els respectius socis tenen la plenitud de drets per cobrar des d'aquell moment, els corresponents subsidis.

Si no hi ha cabals suficients, s'entendrà que els socis tenen la plenitud de drets respecte als Grups o quotes que hagin resultat totalment pagades. Respecte als conceptes que hagin resultat parcialment pagats, els socis podran adoptar el criteri de:

a) Completar el pagament fins el total saldo dels drets, quotes o derrames.

b) Renunciar al pagament supletori i renunciar a formar part del Grup o quota corresponent. En aquest cas, les sumes atribuïdes quedaran a favor del

Fons de Reserva o del Fons d'Invalidesa, respectivament.

Art. 87.—Per excepció, degut al fet que els Col·legis de ... tenen ja ... invàlids, caldrà que abans d'aplicar l'article 85, sigui efectuada una prèvia detracció de ... ptes. a favor del Fons d'Invalidesa.

Art. 88.—Dintre els 60 dies següents a l'aprovació dels presents Estatuts per la Junta General, el Consell Directiu haurà de fer una relació als arts. 85 i 86. Aquesta relació serà distribuïda dintre els 90 dies següents a l'aprovació. Les reclamacions seran admeses dintre els 15 dies següents a la distribució de la llista i seran resoltes pel Consell Directiu. De la resolució del Consell Directiu l'interessat podrà recórrer davant la pròxima Junta General si ho manifesta dintre els 10 dies següents a la comunicació de la resolució del Consell.

Siempre Vencen!

ESPECIALIDADES ESPAÑOLAS
DE VETERINARIA

RESOLUTIVO ROJO MATA :
Cojeras, inutilidades, pulmonías,
anginas y enfermedades de garganta
del ganado de cerda.

ANTICÓLICOS G. MATA :
Cólicos, indigestiones timpanitis y
cólicos gaseosos.

CICATRIZANTE VELOX: (Mejor
que el iodo y el sublimado). Llagas,
úlceras, rozaduras y toda clase de
heridas.

SERICOLINA : Purgante inyecta-
ble; maravilloso, rápido. Desconfiad
de imitaciones.

EXIGID ESTOS PREPARADOS
Venta en Farmacias y Droguerías
AUTOR:

GONZALO F. MATA
LA BAÑEZA (León)

ACTA DE LA SESSIÓ DEL CONSELL EN PLE DEL COL·LEGI OFICAL DE VETERINARIS DE CATALUNYA

celebrada el dia 6 d'agost del 1935

En el domicili social i hora de les 5 de la tarda del dia «ut supra» indicat es reuneixen els consellers Vidal Munné, Gratacòs, Rius, Brugal, Puigdevall, Jofre Petit, Monsalvatje, Beltri i Planas, qui actua de secretari.

Presideix el company Vidal Munné, el qual, oberta la sessió, ordena la lectura de l'acta de la darrera reunió, que és aprovada.

Seguidament, el President planteja la qüestió del seu precari estat de salut i que per prescripció facultativa es veu precisat a reduir les seves activitats, entre les quals hi ha incloses, bo i lamentant-ho molt, l'haver de deixar la presidència del Col·legi. A tal efecte sotmet i prega als assistents que li acceptin la dimissió.

Els reunits, després d'un canvi d'impressions, fan constar en acta el seu pesar per veure's privats de la presidència del company Vidal, fan vots pel seu restabliment físic i acorden no acceptar-li la dimissió i atorgar-li, en canvi, una llicència, la que calgui, o quan menys fins a la propera Assemblea General. Passa a ocupar la Presidència el company Gratacòs.

S'entra a l'Ordre del Dia i és excusada l'assistència a la sessió dels companys Rost i Danès.

La Presidència sotmet a la consideració dels reunits una pauta de l'Ordre del Dia de la propera Assemblea General, que es fixa per la primera quinzena

del proper octubre. S'aprova l'Ordre del Dia de dita Assemblea.

Es nomena una ponència integrada pels companys Danès, Riera Planaguà i Soler, per tal que facin una recopilació, amb els assessoraments previs que estimin necessaris, dels diferents projectes de Mutual presentats, i estudiïn i formulin un projecte, a discutir i aprovar per l'Assemblea d'Octubre. Així mateix, s'acorda publicar dit projecte, anticipadament, a l'òrgan del Col·legi, per general coneixement i estudi de cada una de les Delegacions, abans d'anar a l'Assemblea.

Es acordat dirigir-se a l'A. N. V. E. lamentant els incidents de la darrera Assemblea restringida celebrada per l'entitat.

S'acorda dirigir al conseller de Sanitat de Catalunya una raonada instància exposant les anomalies legislades en Veterinària, demanant-li, en conseqüència, una ordinació de la mateixa i pregar-li el nomenament d'un Director o Cap dels Serveis de Sanitat Veterinària.

Es acordat protestar davant del precitat Conseller de l'omissió que suposa el fet de no constar per res el Veterinari en les Juntes Municipals de Sanitat.

I no havent-hi altres assumptes, és aixecada la sessió a dos quarts de 7 de la tarda, del que dono fe.

El Secretari,

Joan Planas

DUES COMUNICACIONS AL CONSELLER DE SANITAT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Honorable Conseller:

En J. Gratacòs Massanella i En Joan Planas Ruhí, President accidental i Secretari, respectivament, del Col·legi Oficial de Veterinaris de Catalunya, a aquesta Conselleria amb tota la consideració i respecte exposen:

Que en ésser fet el traspàs dels Serveis Sanitaris a Catalunya hi foren incloses les activitats que deuen desenvolupar, sanitàriament, els professionals veterinaris. Així ho entendrien els vostres antecessors a la Conselleria i així ho degué entendre el Parlament Català en aprovar una Llei de sanitat.

La complexitat de serveis que són patrimoni d'execució de la veterinària ha fet que les disposicions catalanes de sanitat per una part sien en extrem incongruents, en altres sien poc clares i molts aspectes es vegin incomplets. Demuestra el desori existent en matèria de disposicions veterinàries el fet que encara hi ha necessitat de fonamentar la seva legislació de disposicions de l'Estat unes vegades i, en altres s'apoiem en el disposat a Catalunya. Tot el qual motiva freqüentment consultes dels professionals adscrits en aquest Col·legi, creació de la pròpia Generalitat, agreujades aquestes consultes per recents disposicions de l'Estat, entre elles la nomenada Llei de coordinació sanitària i els Reglaments de titulars inherents a aquesta Llei.

Actualment queda ben clar, doncs, que

no sap aquest Col·legi a què atènyer-se ni li és possible resoldre satisfactòriament tot quant ha d'assessorar-se als veterinaris catalans, el qual va no solament en perjudici dels interessos professionals, ço que fóra el de menys, sinó que repercuteixen les anomalies legislatives en matèria veterinària, en contra de la perfecció dels serveis, per a l'assoliment de la qual aquest Col·legi és el primer interessat en resoldre i en obtenir.

El legislat a Catalunya en matèria de Sanitat veterinària té encara, Honorable Conseller, un aspecte no menys greu. Es refereix aquest Col·legi a la manca d'òrgan de proposició, execució i directiu netament veterinari. Hi ha una Direcció de Serveis Sanitaris de la Generalitat a càrrec, actualment, d'un metge, però no hi ha una Direcció veterinària ni tansols un Cap responsable dels Serveis Veterinaris.

Entén aquest Col·legi que sense anar a la creació urgent d'una Direcció dels Serveis Veterinaris coordinada, mes el suficient independent de la Direcció mèdica, serà molt difícil evitar interferències ni menys aclarir ni desllindar tot ço que pertany a les diferents professions mèdiques ni tampoc ordenar el legislat en veterinària a fi d'aclarir, especificar o determinar el que ha d'ésser aplicat o executat pels distints estaments professionals: veterinaris municipals, inspectors de districtes, inspec-

cipals, inspectors de districtes, inspectors intercomarcals o altres càrrecs veterinaris.

Tot lo exposat és motiu de

SÚPLICA a aquesta Conselleria per tal que disposi el convenient a fi que sigui feta una recopilació ordenada del legislat a Catalunya en relació als Serveis de Sanitat Veterinària, basada en primer terme en fixar bé el que correspon a l'execució dels veterinaris i dintre l'estament professional el que és potestatiu d'aplicar per cada càrrec i, per últim sigui portada a cap la creació d'una Direcció dels Serveis Veterinaris amb la màxima responsabilitat davant d'aquesta pròpia Conselleria, del poble català i de la professió veterinària la qual està, pot així afirmar-ho aquest Col·legi, freturosa d'entrar en activitat intensiva en bé de Catalunya com a part integrant de la República Espanyola.

Visqui molts anys.

Barcelona, 19 d'Agost de 1935.

El President accidental, J. Gratacòs Massanella.—El Secretari, Joan Planas.

Honorable Senyor Conseller de Sanitat de la Generalitat de Catalunya.

—

Honorable Senyor:

El Col·legi Oficial de Veterinaris de Catalunya, i en virtut del disposat en l'Orde del Ministeri d'Agricultura del

15 de gener darrer (Gaceta del 17), està portant a cap un projecte de classificació de partits professionals, tasca que topa amb la dificultat insuperable que la majoria de pobles de Catalunya no saben a quines disposicions legals ni reglaments sanitaris emparar-se per a procedir a la consignació justa de sous en llurs pressupostos municipals, per quan actualment traspasats ja els serveis de Sanitat Veterinària, no hi ha encara res legislat sobre aquesta matèria.

Per aquesta raó i d'altres d'ordre purament tècnic i administratiu, l'exposició de les quals allargaria desmesuradament aquesta qüestió, és pel que us sol·licitem respectuosament, si no hi ha motius d'índole particular que ho impedeixin, que vulgueu disposar que mentre no es promulgui una Llei amb el seu reglament d'aplicació de Sanitat Veterinària a Catalunya, sortirà a efectes el Reglament de Coordinació Sanitària, pel que fa referència a Veterinària, publicat pel Ministeri de Treball, Sanitat i Previsió, Decret del 14 de juny (Gaceta del 19).

Visqueu molts d'anys pel bé de Catalunya.

Barcelona, 25 de juliol del 1935.

Per la Delegació de Barcelona - circumscripció, El President, Albert Brugal.—El Secretari, Ramon Vilaró.

Honorable Senyor Conseller de Sanitat de la Generalitat de Catalunya.

Noticiari

Extractes de les circulars del Servei de Sanitat Veterinària, publicades darrerament en el Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya, declarant oficialment extingides les següents epizooties:

Havent transcorregut el temps assenyalat al Reglament d'Epizooties, és declarada oficialment extingida a Perelada la Dissenteria dels vedells, denunciada al Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya del 28 d'abril.

(Donada a Girona el dia 11 de juliol pel Comissari Jesús Masià, i publicada el dia 16.)

Havent transcorregut el temps assenyalat al Reglament d'Epizooties, es declara oficialment extingida a Beuda la Pulmonia contagiosa del porc, denunciada al B. O. de la Generalitat, del 30 de juny.

(Donada a Girona el 20 d'agost pel Comissari Jesús Masià, i publicada el dia 23.)

I declarant oficialment l'existència de:

Mamitis gangrenosa en el terme municipal d'Ogassa, en les circumstàncies expressades a continuació:

Lloc on radiquen els animals malalts i zona declarada infecta: Mas Fogonella.

Zona declarada sospitosa: El terme municipal d'Ogassa.

Mesures sanitàries adoptades: Aïllament, desinfecció.

Mesures que cal posar en pràctica: Les assenyalades en els arts. 195 al 198 del Reglament d'Epizooties.

(Donada a Girona el 12 de juliol pel Comissari Jesús Masià, i publicada el dia 21.)

Pesta porcina al terme municipal de Borrassà, en les circumstàncies expressades a continuació:

Lloc on radiquen els animals malalts: Al Mas Casas i Molí Vilamovell.

Zona declarada infecta: La referida Masia.

Zona declarada sospitosa: El terme municipal de Borrassà.

Mesures sanitàries adoptades: Aïllament, desinfecció.

Mesures que cal posar en pràctica: Les assenyalades en el Reglament d'Epizooties en els arts. 267 al 272.

* * *

Mal roig en el terme municipal d'Olot, en les circumstàncies expressades a continuació:

Lloc on radiquen els animals malalts: Als corrals d'Agustí Casacuberta.

Zona declarada infecta: Masia «Pacient».

Zona declarada sospitosa: El terme municipal d'Olot.

Mesures sanitàries adoptades: Aïllament, desinfecció.

Mesures que cal posar en pràctica: Les assenyalades en els arts. 202 al 207 del Reglament d'Epizooties.

(Donades a Girona el 4 i 8 de juliol, respectivament, pel Comissari Jesús Masià, i publicades el dia 15.)

Mal roig del porc en el terme municipal de Palamós, en les circumstàncies expressades a continuació:

Lloc on radiquen els animals malalts i zona declarada infecta: Els estables de Josep Reixac.

Zona declarada sospitosa: El terme municipal de Palamós.

Mesures sanitàries adoptades: Isolament, desinfecció.

Mesures que cal posar en pràctica: Les assenyalades en els arts. 202 al 207 del Reglament d'Epizooties.

Mal roig del porc en el terme municipal d'Anglés, en les circumstàncies expressades a continuació:

Lloc on radiquen els animals malalts i zona declarada infecta: «Mas Manau», propietat de Josep Julià i Rabasedas.

Zona declarada sospitosa: El Pla de Munt del terme municipal d'Anglés.

Mesures sanitàries adoptades: Isolament, desinfecció.

Mesures que cal posar en pràctica: Les assenyalades en els arts. 202 al 207 del Reglament d'Epizooties.

(Donades a Girona el 20 i 21 d'agost, respectivament, i publicades el dia 27.)

Carbó bacteridià en el terme municipal de Barruera, en les circumstàncies expressades a continuació:

Lloc on radiquen els animals malalts: Muntanya de Barruera, partida Plantius.

Zona declarada infecta: Les pletes infectades i les finques on són situades.

Zona declarada sospitosa: Les pletes infectades i tota la muntanya de Barruera, partida Plantius.

Mesures sanitàries adoptades: Isolament, marca, desinfecció i vacunació dels sospitosos.

Mesures que cal posar en pràctica: Les assenyalades en els arts. 234-241.

(Donada a Lleida el 28 d'agost pel Comissari Delegat de la Generalitat, Lluís Josa, i publicada el dia 3 de setembre.)

Mal roig al terme municipal de Vilablareix, en les circumstàncies expressades a continuació:

Lloc on radiquen els animals malalts: Els corrals del «Mas Muscarola», que habita Tomàs Bastit.

Zona declarada infecta: El barri de Perelló.

Zona declarada sospitosa: El terme municipal de Vilablareix.

Mesures sanitàries adoptades: Sèrum-teràpia específica.

Mesures que cal posar en pràctica: Destrucció de cadàvers, aïllament dels malalts i, en general, les del cap. XXVII.

(Donada a Girona el dia 27 d'agost, pel Comissari Jesús Masià, i publicada el 2 de setembre.)

Pesta porcina en el terme municipal de Susqueda, en les circumstàncies expressades a continuació:

Lloc on radiquen els animals malalts i zona declarada infecta: El mas «Nostra Senyora del Coll».

Zona declarada sospitosa: El terme municipal de Susqueda.

Mesures sanitàries adoptades: Isolament, desinfecció.

Mesures que cal posar en pràctica: Les assenyalades en el Reglament d'Epizooties en els arts. 267 al 272.

(Donada a Girona el dia 29 d'agost pel Comissari Jesús Masià, i publicada el 5 de setembre.)

Les Autoritats, els funcionaris i altres persones interessades, han de complir el més exactament possible les disposicions referents a aquestes epizooties, amb les responsabilitats que hi són assenyalades.

Circular de la Direcció dels Serveis de Sanitat, publicada el dia 7 d'agost al Butlletí de la Generalitat:

Tenint coneixement que molts establiments fan ús de substàncies antisèp-

tiques per a la cocció de llegums, es recorda per la present circular la prohibició existent d'usar en la cocció de llegums, substàncies antisèptiques com són bisulfit de sosa, àcid bòric, àcid salicílic, i totes les altres que poden produir alteracions intestinals i àdhuc intoxicacions.

Es fa avinent que es practicaran immediatament inspeccions i que seran sancionades amb el màxim rigor les infraccions comeses.

Barcelona, 3 d'agost del 1935.—El Director General de Sanitat, Rafael Platero.

Còpia del Decret publicat al B. O. el dia 8 d'agost, referent a la fabricació d'embotits:

Amb l'objecte de regularitzar la fabricació d'embotits, podent-la sotmetre a una rigorosa inspecció que garantitzi la bondat del producte i l'exclusió d'aquella que amb el pretext de «fabricació de casa particular» s'expedeix al públic, essent realment elaboració de petites fàbriques que manquen de la precisa inspecció veterinària i no han complert cap dels requisits que exigeix el Reglament vigent, no tenint, per tant, la deguda autorització, i els productes de les quals circulen sense el certificat de sanitat per la qual cosa no tenen cap garantia per a la salut pública, es fa precís de regularitzar la fabricació dels esmentats productes; a proposta del Conseller de Sanitat i d'acord amb el Consell Executiu,

Decreto:

Primer.—Que en el termini de quinze dies a partir de la publicació d'aquest Decret en el Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya, tots els fabricants d'embotits del territori català, sigui la que sigui la seva producció, es-

tan obligats a presentar a la Direcció dels Serveis de Sanitat de la Generalitat, una declaració jurada en la qual es manifesti si es dediquen:

a) A la fabricació exclusiva de gènere «Pur» o sigui exclusivament de carn de porc.

b) A la fabricació de gènere «Pur» i «Mescla», entenen per aquesta última els productes elaborats amb carn de porc i de bou en un 50 per 100 de cada una; i

c) A la fabricació de «Mescla», o siguin les que únicament elaboren els seus productes amb la mescla de carn de porc i de bou en proporció d'un 50 per 100.

Segon.—Transcorreguts els quinze dies de termini concedits per a la presentació de les declaracions jurades, es farà per la Direcció dels Serveis de Sanitat, una relació dels fabricants classificats en tres categories segons els apartats a), b) i c), la relació dels quals es publicarà en el Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Tercer.—Transcorregut el termini assenyalat en l'art. 1.er serà considerada clandestina tota fàbrica o fabricació que no hagi fet l'oportuna declaració, essent els seus productes decomisats i lliurats, després del corresponent anàlisi, als Centres Benèfics, sens perjudici d'exigir a llurs propietaris les sancions i responsabilitats a què hi hagi lloc.

Quart.—Es faran inspeccions, tant a les fàbriques com als dipòsits i llocs de venda al detall, vigilant rigorosament abans de passar pels fielsats, la conducció d'aquests productes, recollint mostres per a llur anàlisi i decomisant les de producció clandestina.

Barcelona, 7 d'agost del 1935.—El Governador interí de Catalunya, President de la Generalitat, J. Pich.—El Conseller de Sanitat, Pere Huguet.

Circular publicada el dia 11 d'agost, que fa al·lusió al precedent Decret:

Amb l'objecte de donar el més exacte compliment al Decret del 7 d'agost del 1935, referent a la regularització de la fabricació d'embotits, precisa que les declaracions jurades que determina l'article 1.er s'ajustin a un model, per la qual cosa a continuació és inserit el model d'acord amb el qual aquelles declaracions han d'ésser fetes i trameses per duplicat a aquesta Direcció dels Serveis de Sanitat de la Generalitat de Catalunya.

Barcelona, 10 d'agost del 1935.—El Director dels Serveis de Sanitat, Rafael Platero.

MODEL QUE S'ESMENTA

Govern de la Generalitat de Catalunya. — Conselleria de Sanitat. — Direcció dels Serveis de Sanitat de Catalunya.

Municipi de ...

Declaració Jurada que ... de ... carrer ... n.º ... presenta a la Direcció dels Serveis de Sanitat de Catalunya, dient que té fàbrica d'embotits (amb o sense) escorxador particular, que tots els productes que elabora i ven són ⁽¹⁾ ... i que la mescla és del ⁽²⁾ ... Declara així mateix, que elabora durant els mesos de ... i que el Veterinari - Inspec-

(1) Si elabora i ven tots els embotits exclusivament amb carn de porc, cal fer-ho constar amb el mot **Tot pur**.

— Si elabora i ven una part dels embotits fabricats exclusivament amb carn de porc i altra part amb carn de porc i bou a la vegada, cal fer-ho constar amb les paraules **Pur i mescla**.

— Si elabora i ven tots els embotits amb carn de porc i bou a la vegada, cal fer-ho constar amb el mot **Tot mescla**.

(2) Indicar clarament els tants per cent de bou emprats en la mescla.

tor de la fàbrica és el senyor ... que viu a ... carrer ... n.º ...

Presentada per duplicat a ... el ... de ... del 193...

(Signatura)

Ordres publicades en els B. O. de la G., de dates 10 i 20 d'agost, respectivament, sobre la ponència per al sanejament de les llets:

Essent necessari per a recollir i estudiar el que les diverses ponències han realitzat referent a la pasteurització de les llets i el seu condicionament higiènic, des de la producció fins al consumidor, es fa precís nomenar una Comissió o Junta que sota la meua Presidència realitzi aquest treball. Per tant,

He resolt:

Primer.—Són designats per a constituir la Junta que previ l'estudi de les ponències, ha de reglamentar el sanejament de les llets des de la seva producció fins al consumidor, o sigui condicionament dels estables i vaqueries, reconeixement del bestiar productor, transport des del punt d'origen, pasteurització, envasament i venda, als senyors següents:

Doctor Rafael Platero i Diosdado, Director dels Serveis de Sanitat de Catalunya.

Doctor Pere Gonzàlez, Director del Laboratori Municipal de Barcelona.

Senyor Josep Vidal i Munné, Cap dels Serveis de Veterinària del Centre Intercomarcal de Barcelona i President del Col·legi Oficial de Veterinaris.

Senyor Benigne Garcia i Neira, Assessor Tècnic de Veterinària, adscrit a la Direcció dels Serveis de Sanitat de Catalunya.

Senyor Ramon Gavaldà i Rivas, Assessor Tècnic de Farmàcia, adscrit a

la Direcció dels Serveis de Sanitat de Catalunya.

Senyor Ferran Moragas i Elies, industrial.

Un representant del Col·legi de Metges, designat per la Junta.

Un representant de l'Acadèmia de Medicina, designat per la Junta; i

Un representant de l'Acadèmia d'Hygiene de Catalunya, designat per la Junta.

Segon.—Serà Secretari d'aquesta Junta, l'Assessor Tècnic de Veterinària i tota la documentació estarà a la Direcció dels Serveis de Sanitat de Catalunya.

Tercer.—Aquesta Junta haurà de reunir-se dintre els deu dies següents a la publicació d'aquesta Orde en el Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Barcelona, 9 d'agost del 1935.—El Conseller de Sanitat, Pere Huguet.

Havent inclòs per error, en la ponència nomenada per a l'estudi definitiu de la higienització de les lleets, l'industrial senyor Ferran Moragas i Elies, i essent convenient que aquesta ponència estigui constituïda únicament per elements tècnics,

He resolt:

Article únic.—En lloc del senyor Ferran Moragas i Elies, pels motius abans exposats, es nomenat el senyor Josep Mas i Alemany, Degà Cap del Cos de Veterinaris municipals a l'Ajuntament de Barcelona.

Barcelona, 19 d'agost del 1935.—El Conseller de Sanitat, Pere Huguet.

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA PRÈVIA CENSURA

Casanovas de Rubí, impressor

ANTIFEBRILACTINA

ESPECÍFIC PREVENTIU I CURATIU DE LA
FEBRE VITULAR

PREVENTIU : Solució administrable per via bucal

CURATIU : Injectable per via intravenosa (vena mamària)

VENDA : A LES PRINCIPALS FARMÀCIES i a casa el preparador,
Dr. RAMON GALUP (Apotecari) - Claris, 13 i Casp, 24 - Barcelona